

-Waar ben je nu? -Wim Jansen

Waar ben je nu?

Over de dood van onze dierbaren

Auteur: Wim Jansen

Boekvorm: paperback

Pagina's:122

Uitgever: Skandalon

Uitgebracht: 2011

ISBN: 978.94.90708.26.9

Bespreking: De dood. Een wonderbaarlijk fenomeen als je er dieper over nadenkt. We weten dát het er is, maar we weten niet wát het is. We weten alleen dat sterven het onvermijdelijke einde van het leven is. Leven en dood zijn immers onlosmakelijk met elkaar verbonden en iedereen krijgt er vroeg of laat mee te maken. Vaak worden we voor het eerst met de dood geconfronteerd door het overlijden van dierbaren en later wanneer het ons zelf treft. Maar wat is er na de dood? Is het een definitief einde of is er nog een voortzetting in een andere hoedanigheid? Weinig mensen staan hierbij stil totdat de dood daadwerkelijk hun levenspad kruist. Pas bij het overlijden van een dierbare, dringt het besef echt tot ons door dat de dood bestaat en dat niemand hem kan ontlopen. Vanuit het gemis rijst logischerwijs de vraag waar onze dierbare zich nu bevindt. Een vraag, die ook predikant Wim Jansen zichzelf stelde. Hoewel hij een ervaren stervensbegeleider is, werd deze vraag voor hem een persoonlijke queeste, toen hij een dierbare vriend verloor door een auto-ongeluk. Naar aanleiding van die zoektocht schreef hij het boek "Waar ben je nu? Over de dood van onze dierbaren". Een uitgave van uitgeverij Skandalon.

In tegenstelling tot wat men zou verwachten, is dit boek zeker geen uiting van sombere gedachten. Wim Jansen had met zijn vriend vaak gesprekken tijdens hun gezamenlijke wandelingen en zo is het boek ook opgezet als een soort wandeling langs overtuigingen van mensen en filosofieën van verschillende wereldreligies. Op die manier probeert Jansen een antwoord te vinden op het fenomeen dood. Onderweg verkeert hij in het gezelschap van twee passanten, aan de ene kant is daar zijn vriend naar wie hij op zoek is en aan de andere kant is daar de lezer aan wie hij zijn beschouwingen ter overdenking wil voorleggen. Dat levert een verrassend boek op. "Waar ben je nu?" is een bijzondere mengeling van tekst en brieven, geschreven door de auteur aan zijn overleden vriend. Ieder hoofdstuk bevat een overpeinzing over een opvatting van de dood en wordt beëindigd met een brief, waarin de auteur tracht zijn bevindingen te reflecteren aan mogelijke denkwijzen van zijn vriend door zich voor te stellen hoe zijn vriend erop gereageerd zou hebben als hij nog leefde. Jansen doet dit op warme en aangename wijze. Mooi vormgegeven zijn de toespelingen van zijn gedachten in de brieven aan zijn overleden vriend. Door deze opzet is het boek bijna meditatief te noemen.

Uitgangspunt voor “Waar ben je nu?” was voor Wim Jansen de vraag: “Hoe belangrijk is het individu in het licht van de eeuwigheid?” Een vraag, die zo op het eerste gezicht moeilijk te beantwoorden lijkt. In ieder levend wezen is de drang om te overleven altijd het sterkst aanwezig, zo ook in de mens. We vinden onszelf belangrijk en daarom denken we vaak dat ons individu het middelpunt is, waar om heen alles draait. Die gedachtegang leidde ertoe dat in de loop der tijden de opvatting over de dood ook steeds meer een individualistische vorm aannam. Het geloof van de opstanding werd lichamelijker van aard. Men ging geloven in een wederopstanding van het vlees, zoals binnen christelijke tradities nog gebruikelijk is.

Maar volgens Jansen is het helemaal niet zo vanzelfsprekend dat het individu het belangrijkste is. In zijn optiek maakt ieder mens deel uit van het geheel. Zijn kern is namelijk van God afkomstig. Volgens de Bijbel is de mens namelijk *nefesj* –levensadem- gegeven en dan krijgt het sterven ook een andere betekenis. Sterven betekent niet langer meer opstanding van het vlees, sterven is in feite het verdwijnen van het individu, aldus Jansen. Een niet-ik blijft over, wat ook terug te vinden is in andere religies, zoals het Hindoeïsme en het Boeddhisme, waar gesproken wordt van respectievelijk Atman en Anatta. Daarom concludeert Jansen dat het bij de opstanding niet draait om het individu, maar om God. De diepste identiteit van de ziel is de leegte, de stilte, zo kan de mens een eigen plaats voor GOD zijn. Op de vraag aan zijn overleden vriend: “Waar ben je nu?” is volgens Jansen maar één antwoord mogelijk: “jij bent in God.”

Onderaan in zijn eerste brief schrijft Wim Jansen: “...*altijd heb je mij gestimuleerd om te schrijven...des te meer reden voor mij om er iets moois van te maken, makker.*” Dat heeft de auteur zeker gedaan. Het is een diepzinnig boek geworden dat uitnodigt tot zelfreflectie over ons eigen wezen en wellicht ook aanzet tot verdere discussie over het fenomeen dood, maar dat ook vertroosting biedt aan iedereen, die zichzelf dikwijls afvraagt wanneer hij/zij denkt aan een dierbare: “Waar ben je nu?”

Beoordeling: X X X X X Uitstekend

Annabel Verwer op de recensiesite [‘Het leven is eeuwig’](#).